

Ölümlü Olduğunu Hatırla Sevgilim

— basak-kaya · 02 Mayıs 2026

Gün yine başka bir sabaha evrildi sevgilim,
Göğün omzunda çatlama hazır suskunluklar var.
Sanki dünya birazdan kırılacak bir cam gibi,
Bir şeyler ha koptu ha kopacak,
Ama yine de güzellikler tükenmiş değil.
Çünkü sen hâlâ yaşıyorsun bu çağın içinde,
Ve senin varlığın
Bütün karanlıklara rağmen
İnsanın içini aydınlatıyor.
Tam da şimdi inanılmalı bazı kavgalara.
Bir insanın bir insana iyi gelmesine mesela.
Savaşların kirlettiği şu yeryüzünde
Aşkın beyaz rengi kaldı yalnızca
Omzumza örtünecek.
Bak, anlatmayacağım yine sana
Aşktan, bahardan, senden.
Ve yine senden doğan bütün o ince sızılardan.
Çünkü bazı duygular konuşuldukça eksiliyor sevgilim.
Ben seni biraz da sessizliğimle seviyorum.
Olur da sorarsan hâlimi,
Kalabalıkların ortasında büzülmüş bir yalnızlığım işte.
Dizlerini karnına çekmiş bir gece gibiyim.
Bir yanım dağınık düşünceler,
Bir yanım geçmeyen iç sıkıntıları.
Biraz varoluş yorgunluğu,
Biraz mevsim değişikliği geçmiş ruhuma.
Ama kıyamam,
Bu matemi getirip yüzüne bırakmaya utanırım.
Senin içinden geçtiğin bir şiiri
Umutsuz bitiremem ben.
Çünkü biliyorum,
Bunca kötülüğün arasında
Dünyanın güzel tarafı hâlâ sensin.
Bir tebessümünle yeniden anlam kazanıyor yaşam.
İnsan, bazen tek bir yüze tutunarak

Hayatta kalabiliyormuş meğer.
Ölümlü olduğunu hatırla sevgilim.
Ama tam da bu yüzden
Sevmeyi geciktirme.
Çünkü ömür dediğimiz şey
Bir sabah ezanı kadar kısa,
Bir rüya kadar kırılgan.
Ben seni,
Şafakları selamlar gibi düşünüyorum şimdi.
Ve inanıyorum
Bir gün sen gözlerini açtığında
Bütün görkemiyle bir yaşam doğacak
Kirpiklerinin ucundan dünyaya.